

קול העורכת

כוורת 22, כתב העת של בית הספר למדעי ההתנהגות במכללה למינהל, עוסק ב**תקווה**. העיון במושג זה הוא חוליה נוספת בשרשרת המושגים מהגליונות הקודמים: אהבה (**כוורת 1**, ינואר 2000), מנהיגות (**כוורת 2**, מארס 2001), חופש (**כוורת 3**, יוני 2001), צדק (**כוורת 4**, ינואר 2002), אושר (**כוורת 5**, יוני 2002), יופי (**כוורת 6**, ינואר 2003), תשוקה (**כוורת 7**, יוני 2003), אמת (**כוורת 8**, ינואר 2004), הקרבה (**כוורת 9**, יולי 2004), שלום (**כוורת 10**, פברואר 2005), זהות (**כוורת 11**, יולי 2005), רשע (**כוורת 12**, פברואר 2006), מהפכה (**כוורת 13**, יולי 2006), צביעות (**כוורת 14**, מארס 2007), מיניות (**כוורת 15**, יולי 2007), אכזבה (**כוורת 16**, יולי 2008), הורות (**כוורת 17**, יולי 2009), הומור (**כוורת 18**, יולי 2010), מצוינות (**כוורת 19**, יולי 2011), אהבה (**כוורת 20**, יולי 2012) וניכור (**כוורת 21**, יולי 2013).

תקווה היא הרצון שתתגשם התרחשות שרוצים בה, היא נבדלת מאמונה והיפוכה הוא הייאוש. ביהדות ובנצרות מטיפים לתקווה ורואים בייאוש חטא. ואילו היוונים הקדמונים ראו בה סכנה כאשר בתיבת פנדורה נשארה רק **התקווה**.

תקווה היא חלק בלתי נפרד מחיי האדם כפרט ומחיי עמים כקולקטיב. פסיכולוגים (כמו אריק אריקסון) גורסים כי האדם לומד את **התקווה** החל בינקות ובידי סביבתו לפתח אותה. **התקווה** הייתה ועודנה מנוע לשינוי חברתי-לאומי-כלכלי בקרב חברות ועמים. התקווה (בת שנות אלפיים...) הנה גם המנון התנועה הציונית ומדינת ישראל.

תקווה אמנם טומנת בחובה את היכולת להעניק משמעויות אופטימיות לחיי האדם ולעתידם של עמים. עם זאת, ההיסטוריה האנושית והחברתית מוכיחה כי הסתפקות ב**תקווה** בלבד, ללא מעשים ופעולות להשגת התרחשות הרצויה, לא תניב את פרות **התקווה**.

בגיליון זה נפתח בשני מאמרים (1-2) הדנים בהיבטים הפילוסופיים של **התקווה**. במאמר הראשון הכותב מנסה לבחון מה בין **תקווה** לאופטימיזם ובמאמר השני יש דיון בתקווה פוסט-מודרנית ובהשקתה לאהבה ולזוגיות. במאמר השלישי (3) נבחנת **התקווה** כרגש מתמשך. בשני המאמרים הבאים (4-5) מודגמים דימויים חברתיים-חזותיים של **התקווה**. בארבעת המאמרים שאחריהם (6-9) מתמודדים המחברים עם משמעויות חברתיות של **התקווה**. האם התנהגות האדם קשורה למידת האופטימיות או הפסימיות

שלו (מאמר 6)? האם השינוי בחלוקת התפקידים בין נשים וגברים בתוך המשפחה טומן בתוכו תקווה לצמצום הפער המגדרי (מאמר 7)? אילו קשרים אפשריים בין **תקווה**, אנושות ונשיות (מאמר 8)? ומהי **תקווה** בגיל הזקנה (מאמר 9)? לבסוף יופיעו שני שירים (10-11) ושלושה סיפורים קצרים (12).

המושג **תקווה** נדון כאן על יסוד ארבעה עקרונות מרכזיים שהם ה"אני מאמין" של **כוורת**:

- דיון במושגים (מושג בכל גיליון), מתוך נקודות מבט שונות: פילוסופית, פסיכולוגית, סוציולוגית, ספרותית ואמנותית (שירה וציור).
- דיון מהכלל אל הפרט: מהקשרים כוללים שעניינם ברמת המקור - החברה הרחבה, אל ההקשרים האישיים המתבוננים במיקרו - האדם - בהגיגו, בתחושותיו, באכזבותיו ובשאיפותיו.
- משתתפים בכתיבה סטודנטים, בוגרים, עוזרי הוראה ומרצים מהמסלול האקדמי במכללה ומחוצה לה.
- הכתיבה קצרה ככל האפשר, ממוקדת ושואפת להגיע אל קוראים רבים ככל האפשר.

גיליון **כוורת 23** יעסוק בנושא: **אבהות** ויצא לאור בחודש יולי 2015. כדרכנו נקבל (לאחר תהליך של שפיטה) מאמרים ויצירות בהיקף של כ-2,000 מילים, בתוספת תקציר בן כ-30 מילים, עד שישה פריטים ביבליוגרפיים מלאים (שם המחבר, שם הספר, שנת פרסומו, שם הוצאה ומקומה, ללא הערות שוליים), ברוח ארבעת עקרונות ה"אני מאמין" של **כוורת**. נשמח לקבל גם מאמרי תגובה. מועד אחרון להגשת המאמרים 6.2.2015.

העורכת,

ד"ר רחל פסטרניק

בית הספר למדעי התנהגות

המסלול האקדמי המכללה למינהל